

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVÁR 1950. december 6. szerda.

Á R Á 4 L E J VII. ÉVFOLYAM, 282. SZÁM.

Országszerte nagy lelkesedéssel vettek részt a dolgozó milliók a néptanácsválasztásokon

BUKAREST. — (Agerpres.) Azok az adatok, amelyeket a Központi Választási Bizottság közölt december 3-án, mutatják, hogy a választó tömegek lelkesedéssel vettek részt ország-szerte a szavazásokon.

Már déli 12 órakor az ország több tartományában az összes választóknak több mint a fele leadta szavazatát. Számos választókörzetben este 9 óráig befejeződött a választás.

Bukarest városban este 11 óráig a feliratkozott választóknak 96 százaléka szavazott, Bukarest-tartományban pedig a választók összlet-számának 94 százaléka.

Este 9 óráig Prahova-tartományban a választók 92 százaléka, Temesvár-tartományban 94 százaléka, Galac-tartományban 91 százaléka, Sztálin-tartományban 94 százaléka, Konstanca-tartományban 94, Szeverin-tartományban 91, Ialomita-tartományban 91, Valcea-tartományban 90, Nagybánya-tartományban 93, Barlad-tartományban 89, Suceava-tartományban pedig 91 százaléka adta le szavazatát.

Kolozsvár városban este 10 óráig a választók 93 százaléka szavazott, Jasiban 93, Bákóban 95, Botosaniban 95, Aradon pedig 91 százalék adta le szavazatát.

A PÁRT ÉS A KORMÁNY VEZETŐI IRÁNTI FORRÓ SZERETET NYILVÁNT MEG A VÁLASZTÁSOKON

Különösen nagy lelkesedéssel szavaztak a választók azokban a választókörzetekben, ahol

a Párt és a kormány vezetőit jelölték. Így abban a bukaresti választókörzetben, amelyben Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs volt a jelölt, este 10 óráig a választók 98 százaléka adta le szavazatát. Ploestiben a 17. számú választókörzetben, ahol Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtársat jelölték és a 16. számú választókörzetben, ahol Pauker Anna elvtársnő volt a jelölt, a választók kivétel nélkül mind megjelentek a szavazáson.

BUKAREST. — (Agerpres.) A néptanácsválasztások napján a határon kívül tartózkodó román hajók tengerészei és tisztjei is teljesítették hazafias kötelességüket, leadva szavazataikat.

A Földközi-tengeren tartózkodó „Transilvania” nevű hajó fedélzetéről érkezett rádiógram arról értesít, hogy a hajó egész legénysége, élén a parancsnokkal, ünnepi hangulatban, lelkesen szavaztak. A hajó személyzete üdvözölte a NDF-t teljes győzelmét kívánva a néptanácsi választásokon.

A „Carpati” nevű hajón, amely Budapest közelében tartózkodott, az egész személyzet jelentkezett szavazásra. Elsőnek a hajó parancsnoka szavazott. A hajó személyzete forró üdvözlőt küldte a hazának, a Román Munkáspártnak és dolgozó népünknek, e nagy ünnepnap alkalmából.

A Szovjetunióban tartózkodó tudományos küldöttség távirata, a néptanácsválasztások alkalmából

BUKAREST. — (Agerpres.) A RNK tudományos életének azok a képviselői, akik a választás napján a Szovjetunióban tartózkodtak, hazafelé jövet az alábbi táviratot intézték dr. Groza Péter s a Népi Demokrácia Frontja címére:

A RNK tudósainak küldöttsége, tanulmányútján lévén a Szovjetunióban, utban az országba, nem vehet részt közvetlenül a néptanácsválasztásokon. Mély ragaszkodásunkat fejezzük ki a történelmi tett iránt, amely ma megy végbe. A kétkézi és szellemi dolgozók képviselőinek megválasztásával a demokratikus helyi vezetőszerkebe,

Eljen a Népi Demokrácia Frontjának választási győzelme!

Kiev, 1950 december 3.

Traian Savulescu, akadémikus a RNK Akadémiájának elnöke, Ra-

uca Ripan professzor, akadémikus Nyárádi E. akadémikus, Mihail Roller akadémikus, N. Salajanu egyetemi tanár, a RNK Akadémiájának levelező tagja.

A szakszervezeti küldöttség távirata

BUKAREST. — (Agerpres.) A RNK szakszervezeteinek küldöttsége, amely december 3-án a Szovjetunióban tartózkodott, utban az országba az alábbi táviratot intézte dr. Groza Péter és a Népi Demokrácia Frontja címére:

A RNK szakszervezeteinek küldöttsége, amely a Szovjetuniót látogatja meg, utban az országba és

nem lévén lehetősége arra, hogy közvetlenül résztvegyen a proletár diktatúra szerveinek, a néptanácsok megválasztásának történelmi eseményében, ezúton fejezi ki ragaszkodását a hatalom új helyi szervei iránt s teljes határozottsággal, melegen támogatja a Népi Demokrácia Frontjának jelöltjeit.

A tordai rajon dolgozói teljesítették a mélyszántást

Dolgozó földműveseink minden igyekezetükkel azon vannak, hogy még az, erős fagyok előtt befejezzék az őszi mélyszántást. Kolozs-

tartományban Torda-rajon már tervén felül végzi az őszi mélyszántást. Enyed-rajon 98,3 százaléban, Topánfalva-rajon 82 száza-

lékban, Kolozsvár-rajon 88,1 százaléban, Dés-rajonban 90,9 százaléban, Szamosujvár-rajonban 85,8 százaléban, Bánffyhad-rajonban 98,5 százaléban, Zsibó-rajonban 68,4 százaléban végezték el az őszi mélyszántást.

A tartomány egész területén 89,3 százaléban, a kollektív gazdaságok 71,5 százaléban, az állami gazdaságok 97,1 százaléban végezték el az őszi mélyszántást.

Zsibó-rajon még mindig hátul kullog. A rajon dolgozó földműveseinek fokozniuk kell az őszi mélyszántás ütemét, hogy azt a fagy előtt befejezzék.

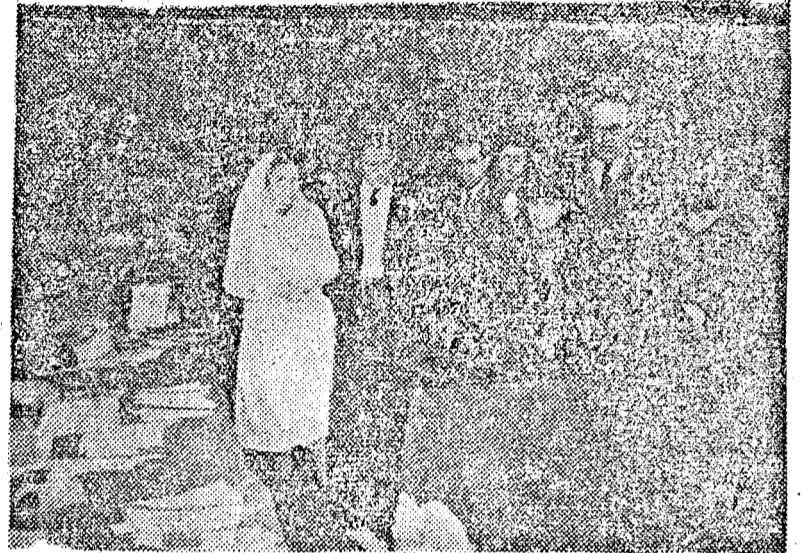
A néptanácsválasztások tiszteletére tett munkavállalásokban dolgozó földműveseink az őszi mélyszántásban jó eredményeket értek el.

Nagy lendülettel folyik a cséplés is Kolozsvár-tartományban. A búkköny, lucorna és lóheró cséplését a tartomány területén 66,1 százaléban végezték el. A kollektív gazdaságok 95 százalékos, az állami gazdaságok 71,9 százalékos eredményt értek el.

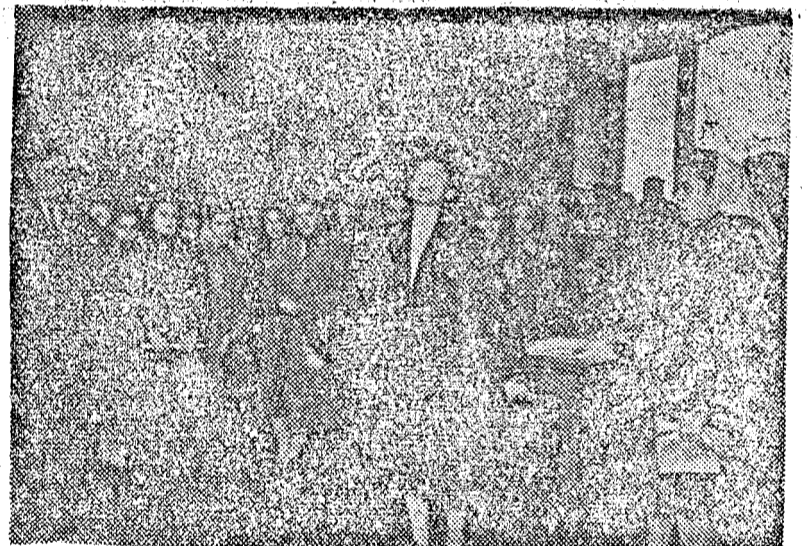

December 3-án, a néptanácsválasztások napján az IMSz kolozsvári szervezetének tagjai lelkes tüntetéssel vonultak a szavazóhelyiség felé. A felvonuláskor az ifjak munkáspuldákat énekeltek, jelszavak kiáltásával éltették a dolgozók jelöltjeit.

Eljen az egész emberiség nagy géniusza, a békeharc zászlóvivője, felszabadítónk és népünk szeretett barátja, Joszif Visszárionovics Sztálin!

A Vasas Szakszervezet székházában létesített szavazóhelyiségben már kora reggel megkezdődött a munka. Előbb az ifjuniók szavaztak, majd a választási körzet dolgozói. Képünkön Dobribán Veronika 75 éves és özvegy Lukács Mihályné 81 éves nyugdíjas asszonyokat mutatjuk be. Szavazataikkal ők is elősegítik a Népi Demokrácia Frontjának győzelmét.

A Köztársaság-utcában létesített szavazóhelyiség előcsarnokában az 1. számú elméleti leányliceum tanulói gazdag kulturműsort rendeztek. Simon Mária IX. osztályos tanuló békeverset ad elő.

A néptanácsválasztások napján a kora reggeli órákban hatalmas tömegek gyűltek össze a szavazóhelyiségek előtt. A Horcauti MNSz székházában létesített szavazóhelyiség előtt többszáz választópolgár, ifjak, öregek, férfiak és nők fogvaemelten várják a szavazás kezdetét.

A brit parlamentben konzervatív és laburista képviselők kérték a kormánytól, hogy kezdjen tárgyalásokat a Szovjetunióval és a Kínai Népköztársasággal

LONDON. — (Agerpres.) A TASS ügynökség közli:

A brit parlamentben, Bevinnek a laburista kormány külpolitikájával kapcsolatban tett nyilatkozatának vitája során a konzervatív Edén, annak ellenére, hogy elfogadta Bevin nyilatkozatát, hangsúlyozta, hogy Bevin nem utalt világosan a kormányra „a legutóbbi koreai eseményekkel” kapcsolatos szándékaira. A Németország lefegyverzésével kapcsolatos szovjet jegyzékkel foglalkozva Edén kijelentette: „Mindannyian egyetértünk azzal, hogy nem kell visszautasítanunk a tárgyalásokra vonatkozó szovjet javaslatokat”. Edén emlékeztette a parlament tagjait, hogy „a közelmultban az ENSZ-ben a négy nagyhatalom határozatot fogadott el, amely találkozássra kötelezi őket”. Beszédének további részében Edén a szokásos módon durván kirohant a Szovjetunió ellen.

A munkáspárti Yates Nyugatnémetország felfegyverzése ellen tiltakozott. Ezzel a munkáspárti képviselő kérte, hogy minél sürgősebben tegyék lehetővé a külügyminiszternek az összehívását és tisztsáka meg a légkört” az ülésszak sikerének biztosítására. Kijelentette, hogy „mindazok, akiknek alkalmuk volt együtt dolgozni az oroszokkal és a kínaiakkal, tudják, hogy amennyiben velük szemben becsületesség magatartást szemtanúnak, ők

használnak válasznak”. Néhány laburista képviselő kérte, hogy kelet és nyugat közötti nézeteltérések tárgyalások útján simítsák el. A laburista Jones rámutatott arra, hogy az amerikai kormány politikája és az a tény, hogy az amerikaiak távolkeleten fegyveres erőket használnak, sokak komoly aggodalmát váltja ki. Az amerikai diplomácia használt módszereinek következménye, hogy távolkeleten minden lépést, amit az Egyesült Államok és Anglia tesznek, igen gyanúsán fogadják. — „Az összes országok — mondotta Jones — figyelemmel kísérik a Koreával kapcsolatos lépéseinket. Az amerikaiak, szerencsétlenségre ebben az évben több hibás lépést követtek el. Az amerikai kormány hatalmas hibát követett el, amikor megvádolta Kínát”. Micardó laburista képviselő elítélte beszédében MacArthur tevékenységét, aki nem hajlandó a Lake Success-i tárgyalásokról tudomást szerezni.

Kínának az Egyesült Nemzetek Szövetségében való részvételét illetően Davies külügyi államtitkár kijelentette, hogy az angol kormány véleménye szerint a Kínai Népköztársaság kormányja érvényes kormány. A konzervatív Edén megkérdezte, hogy „ugy-e valószínű, hogy mindentől eltekintve az ENSZ-be engedik-e a Kínai Népköztársaság kormányának képviselőit”. Davies kijelen-

tette: „Természetesen. Szem előtt tartjuk, hogy Kína valódi képviselőinek részvételével az ENSZ szerveinek munkálataiban, mert így sokkal könnyebb tárgyalásokat folytatni velük, mint ha csupán Formosa ügyének megvizsgálására hívnák meg őket”. Smith konzervatív képviselő kijelentette, „nem szabad eltérni, hogy háborúba rángassanak beünket, mert ez nagy veszélyt jelentene ránk. A háború Anglia részére a diestelen halál útját jelentené”. Bower konzervatív képviselő kijelentette, hogy Attleonek kezdeményeznie kell egy. Sztálin és Truman közötti találkozó létrehozását.

A hozzászólóknak Attlee adott választ. Megállapította, hogy a munkáspárti kormány a Kínával való kapcsolatok szabályozására törekszik, valamint a Kínával és a többi állammal való kapcsolatokat megvizsgálja. A külügyminiszterek összehívására vonatkozó szovjet javaslatot foglalkozva, amely Nyugatnémetország felfegyverzése tárgyát, Attlee biztosította a parlamentet, hogy nem állt el a tárgyalások lehetővétevének. Közvetlenül ezután azonban fenntartásokat sorakoztatott fel a tárgyalások körülményét illetően. Attlee beszédének végén bejelentette, hogy az Egyesült Államokba utazik, ahol találkozhat Trumannel, akivel megbeszéli a „jelenleg előttük álló kérdéseket”.

MacArthur terve súlyos kudarcba fulladt

Amerikai sajtókommentárok a kormány koreai agressziós kalandjának csődjéről

NEW-YORK. — (Agerpres.) A legutóbbi napokban olyan ellentmondó hírek jelentek meg az amerikai sajtóban, amelyek zavart, sőt páriákat keltek az amerikai közvéleményben. Az amerikai egységre emberek a koreai hadijelentésekből nem tudnak eligazodni, nem tudják, hogy tulajdonképpen mi is történt az utóbbi napokban Koreában.

November 24-én MacArthur „nagy offenzívát” megkezdését jelentette Kóreából. Megígérte, hogy a háborút gyorsan befejezi és az amerikai katonákat legkésőbb karácsonyig hazaküldi. November 29-én MacArthur kijelentette egy újságíróknak, hogy ez az ígért csak „tréfa” volt.

November 26-án az egyik new-yorki rádióleadó közölte, hogy az amerikai csapatok Kóreában „a katonai lángész” MacArthur terve alapján hatalmas méretű bekerítő és megsemmisítő hadműveletet hajtanak végre az északkoreai csapatok ellen.

November 27-én pedig az a híradás jelent meg a lapokban, hogy bekerítés veszélye fenyegeti az Észak-Kóreában. Anzsu körzetében harcoló 10.000 főnyi amerikai hadercőt.

Az amerikai haditudósítók jelentéseikben hangsúlyozták, hogy az északkoreai csapatok és a kínai önkéntesek heves támadást indítottak az amerikai csapatok arcvonalába benyomuló északkoreai egységek bekerítésével fenyegetik a 24. és 25. és a 2. gyalogos hadosztályt, valamint az 1-es páncélos osztagot... ugyiszintén a közvetlen MacArthur vezénylete alatt álló egységeket. A török brigád az északkoreaiak első szuronyrohama után visszavonult a fronttól. Amerikai lapok véleménye szerint az amerikai haderő most szenvedte el legsúlyosabb vereségét a koreai háború megkezdése óta. Az amerikai csapatokat katasztrófa fenyegeti.

Az amerikai lapok beszámoltak arról is, hogy az Egyesült Államok katonai vezetői a koreai agresszió megkezdésekor felkérték az USA diplomatáit, tartózkodjanak a kínaiakkal való tárgyalásokról, hogy a koreai kérdést egyetlen kardcsapásra elintézi.

Ma pedig az amerikai sajtó közlése szerint a katonai vezetők köznyörögnek a diplomatáknak, hogy mentseik meg a Kóreában harcoló amerikai csapatokat. Az amerikai csapatok a „keles hadvezérek” állítása szerint „az amerikai kém-szervezet téves információi” miatt kerültek csapdába: félrevezették őket a koreai ellenséges csapatok erejét illetően.

Az amerikai külügyminisztériumban kapkodás, levertség és idegesség uralkodik. Ez a hangulat uralja a szenátust, a kongresszust, a new-yorki törzset és a burzsoá lapok szerkesztőseit.

A „Washington Post” hangsúlyozza, hogy a múlt pénteken elterjedt derülítő hangulat az offenzíva megkezdésével kapcsolatban hirtelen borulatlansá változott az amerikai csapatok veresége miatt. A lap beismeri, hogy nem kevésbé csalódott mint olvasói.

A „Christian Science Monitor” rámutat arra, hogy MacArthur tábornok koreai kudarc következtében az amerikai vezérkar képviselői kénytelenek voltak soronkívül jelentkezni a Fehér Házban, hogy

meggyőzzék az elnököt a diplomáciai beavatkozás sürgős szükségességéről. A vezérkar körös véleménye szerint: az amerikai haderők koreai helyzete túrhétotlené vált.

A lap hozzátette: a külügyminisztérium számára lehetetlen feladat, hogy gyorsan megállíthassa az offenzívát és olyan pillanatban folytassák diplomáciai eszközökkel, amikor az amerikai hadsereg visszavonul. Ilyen kísérlet nem kecsegtet: sikerrel. Ezért az amerikai diplomaták közül válasszunk a katonai vezetők köröknek, hogy mindennél — a lehetőségekhez képest — meg kell szilárdítani a harctéri helyzetet. Ez a biztatás azonban nem talált visszhangra a katonai körökben. Bizonyíték erre, hogy MacArthur a diplomáciai segítséghez folyamodott.

A „New-York Herald Tribune” a koreai harctéri helyzetet elemelve arra a következtetésre jut, hogy a katonai helyzet változatlanul leg a békes politikai irányzat elfogadására fogja kényszeríteni Amerikát Kínával szemben. A lap azt javasolja, hogy az amerikai kormány vegyen figyelembe két tagadhatatlan tény: 1. Amerika nem készült fel arra, hogy egyidejűleg harcoljon Ázsiában és Európában; 2. Az Egyesült Államok európai szövetségesei „tragikus gyöngeségekben” szenvednek.

A „New-York Times” így ír: „Nem fér hozzá kétség, hogy a legutóbbi napok eseményei miatt megrendült MacArthur bizalma a kongresszusban. Ugyancsak kétségtelen, hogy Amerika tekintélye a nyugati világ szemében megingott és pedig annak következtében, hogy Truman egyetértett MacArthur merész politikájával és visszautasította Anglia óvatos politikáját. Amikor az angol és francia politikusok óvatosságra intették Trumant, az elnök mindenkori MacArthur pártjára állt. Ez a körülmény a nyugati koalíció belüli olyan helyzetet teremtett, amelyet az amerikai diplomaták most szeretnének tisztázni.

A lap kifejti, hogy a jövő héten Párisban angol-francia és amerikai tárgyalások kezdődnek, amelyeken a szövetségesek ki akarják dolgozni a távolkeleti politikai terveiket. A „Wall Street Journal” közlése szerint Acheson attól fél, hogy az USA-t koreai kérdései cserben hagyják, ha az amerikai kormány merev politikát folytat Kínával szemben.

Anglia, India, Franciaország és az amerikaiak több szövetségese szeretne megalkudni Kínával és koreai szövetségeseivel.

„Nagy szerencsétlenség lenne számunkra — mondotta Acheson egyik helyettese —, ha döntő öszszecsapásra kerülne sor Kínával, anélkül, hogy az Egyesült Nemzetek támogatása ne lenne biztosítva számunkra.”

Ezért Truman és kormánya azt a súlyos feladatot rótták Achesonra, hogy öntsön bátorságot az angolokba, franciákba, indiaiakba és az ENSZ-ben résztvevő többi csatlósokba, hogy mindnyájan egységesen Kína ellen foglaljanak állást, hogy minél több csapatot küldjenek Kóreába, hogy egyezzenek bele Mandzsuriá bombázásába... ha ez szükséges. Acheson helyettese ezeket a tárgyalásokat olyan feladatokkal minősítette, amilyenre Amerika történetében eddig még nem volt példa.

A koreai hadihelyzet

(Agerpres.) A TASS-iroda jelenti: a Kóreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága december 1-én közli, hogy a néphadsereg egységei sikeres hadműveleteket végeztek az amerikai és a dél-koreai csapatok ellen.

A néphadsereg nyomásai következtében Anzsu körzetében és Tokusentől délre az amerikai és dél-koreai csapatok folytatás visszavonulásukat.

(Agerpres.) A Kóreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága december 2-i jelentés alakulatai sikeresen folytatták hadműveleteiket az amerikai és dél-koreai csapatok ellen. Anzsu és Tokusent körzetében a néphadsereg erőteljes csapásai további visszavonulásra kényszerítették az ellenséget. A front tovább szakaszain a harcok ugyanabban az állásokban folynak.

A „Literaturnaja Gazeta” P. Krajnov tollából a koreai hadihelyzettel kapcsolatban a következő cikket közli:

A Kóreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének egységei a kínai önkéntesek támogatásával az összes frontszakaszokon egyre tevékenyebb hadműveleteket végeznek.

November 24-én MacArthur tábornok Anzsutól és Tokusentől északra eső térségben több mint 7 hadosztályt vont össze és kiadta a parancsot, hogy ezek kezdjenek új ellentámadást a néphadsereg védelmi vonalai ellen és MacArthur kijelentése szerint „sorítsák össze a harapófogót”. A beavatkozó csapatoknak ez az újabb támadása nem járt sikerrel. A néphadsereg hatalmas ellentámadásokkal válaszolt. Az United Press sajtóügynökség tudósítójának jelentése szerint az amerikai csapatok hadállásába a 2-ik és a 25-ik hadosztály között őket végtelen a 25-ik hadosztály túlszólaló, a 25-ik hadosztály túlszólaló, a 25-ik hadosztály túlszólaló, a 25-ik hadosztály túlszólaló.

egyik képviselője november 27-én kijelentette, hogy „Li-Szin-Man 7-ik és 8-ik hadosztályának hadállásai összeomlottak”. Waker tábornok, a 8-ik amerikai hadsereg parancsnoka elrendelte, hogy „az arcvonalat mindenáron tartani kell”. Mindezek ellenére az Északnyugat-Koreai fronton működő beavatkozó csapatok kénytelenek voltak visszavonulni.

A sikeres ellentámadásokat folytató néphadsereg csapatjai számos frontszakaszban vetették vissza, míg az arcvonal egyes szakaszain üldözik az ellenséget visszavonuló egységeit. Bigart, a Newyorki Herald Tribune tudósítója a Csoncsen folyó völgyében november 27-én lezajlott csatáról beszámolv, így ír:

„A kemény szelek és a vereség keserűsége a Nangton folyó mentén szeptemberben átélt pánik óta a legrosszabb napok egyikévé változtatták ezt a napot. Feltehető volt, hogy ez a nap a végső támadás negyedik napja lesz. Bebizonyosodott azonban, hogy a vereség, a rombolás, majdnem a katasztrófa napja lett.”

Az intervenció csapatok nagy veszteségeket szenvednek emberben és hadianyagban. Az amerikai sajtótudósítók beismerik, hogy a harctéren sok tank maradt és nagymennyiségű amerikai fegyvert. A Newyorki Herald Tribune tudósítója a befogyott Csoncsen folyón lezajlott harcra a következőket állapítja meg: „Ennek a harcnak az eredménye az amerikaiok tömeges megsemmisítése. Sok sémésültet hátra kellett hagyni”. Anzsu és Tokusent körzetében a néphadsereg sikeres ellentámadásai súlyosították a helyzetet a front többi szakaszain is, ahol a beavatkozók visszavonulásra kényszerültek.

A fronthelyzetet kommentálva a párizsi rádió november 29-én közölte, hogy „a dél-koreai hadsereg négy hadosztálya és hat amerikai hadosztály különösen súlyos helyzetben van je-

lenleg az északkoreai hadsereg szüntelen támadásai és a zord légköri helyzet miatt.

Az amerikai parancsnokság a harc körzeteibe új megerősítéseket vetett be. Így többek között hárba dobták a török brigádot. Ezt azonban — mint a Brazzaville-i rádió jelentette — már az első napon bekerítették.

Erőteljes katonai műveletek zajlanak a nemesak Észak-Kóreában, hanem az egész ország területén is. Az utóbbi időben fokozódott a partizánok tevékenysége. Ezeket a napokban a partizánok hatalmas győzelmet értek el Csiholvon város felszabadításával, amely 65 kilométerre észak irányban fekszik Széltől. A harcok során a liszinmanisták 17-ik ezredének egyik zászlóalját megsemmisítették. Az ellenség visszavonulásra kényszerítették a városból.

A Reuter Iroda tudósítója közölte, hogy Csiholvon körzetében a partizánok nagy területi egységet tartanak ellenőrzésük alatt és tüzérsgit tüzet zúdítanak az intervencionisták forgalmi útvonalaira. Az United Press hírügynökség tudósítója közleményének megfelelően ebben a körzetben a partizánok 165 kilométeres frontszakaszon működnek. A partizán különítmények jó fegyverekkel rendelkeznek: közölték aknavetőkkel és 57 milliméteres ágyúkkal.

A külföldi sajtóban megjelent közleményeknek megfelelően a koreai hazafiak hasonlóképpen katonai műveleteket folytatnak a régi amerikai védővonalak közelében a Tajnu-Tacszon-Namvon háromszögében. Erőteljes partizánmozgásoknak Csirisan hegységben, Dél-Kóreában és más területeken.

Az amerikai 8-ik hadsereg vezérkarának szóvivője kijelentette, hogy a koreai partizánoknak sikerült mozgósítaniuk egész csapatokat. Az amerikai sajtó, hogy nagy erőket küldjön a partizánok ellen.

Röviden

Egyes nyugati sajtótudósítók véleménye szerint az Egyesült Államok és Franciaország között a diplomáciai kapcsolatok felvételére rövidesen sor kerül. Egy monarchista sajtó tudósítója közli, hogy az azonnal megtörténik, mielőtt néhány egyszerű alakuságot elintéznék.

BÉCS — (Agerpres.) A társadalombiztosítási minisztérium adatai szerint Ausztria munkanélkülieinek száma november 15-ig 108.162-re emelkedett. Ez a szám 40.000-nal több, mint az elmúlt év hasonló időszakában. A tényleges munkanélküliek száma jóval több, mint ahogy a minisztérium adatai mutatják.

A dési dolgozók nagy ünnepe

Az idő reggel felé járt, de még nem virradt. Sötét volt. Sötétebb, mint éjszaka, mert sűrű köd ereszkedett alá és beborította a várost. A csipős hideg szél büszkén lenggette a házak homlokzatán a vörös és nemzetiszínű zászlókat. A ködtől homályos villanyfényben ütemesen himbálódtak az utastek felől kifüggesztett jelszavak, amelyek a dési dolgozók akaratát hirdették. „Gheorghiu-Dej elvtárs, a mi első jelöltünk.” „A békére, a szabadságra, a jólétre szavazunk.” A házak falán az ablakok alatt koszoruban lógó fenyőfűzerek kellemes gyantailatot lehelték szét a városban.

Lent a vasútállomástól egy teherautó indult el. Lassan haladt az utcán. Az autón a dési CFR-műhelyek fuvózenekara, ahogy csak tudta, lelkéből fújta az ébresztőt. Pufókra duzzadtak az arcok, harsogtak a trombiták, kiáltók, csattogott a réztányér, a dob is keményen verte az ütemet. Megmozdult a város, a házak ablakai egymásután világosodtak meg s rövidesen megjelentek az utcák is emberekkel.

Keményen és sűrűn kopogott a fagyos ut az emberek gyors lépétei alatt. Valamennyien a szavazóhelyiségek felé igyekeztek. A szavazás 6 órakor kezdődött, de már

5 óra után, az állomás közelében lévő 126-os választókörzet előtt hosszú sor állt.

— Korán keltem. Elsők közt akartam szavazni, de ügylészük sokan voltak, akik így gondolkodtak s megelőztek engem is, azért maradtam le ennyire — bosszankodik hátul a sor végétől nem messze Biris Ioan CFR munkás. — Megy ez hamar, ha megkezdődik — vigasztalják egymást a mellette állók. A várakozók vidáman beszélgetnek, nagyokat nevetnek. Hasonló a kép mind a négy választókörzet előtt.

Távolabb a házak mögött énekfoslányokat és jelkes kiabálást hozott a szél. Alig pár perc múlva megérkezett a cementgyári munkások 25 tagu kultúrgárdája. Felcsendült a dal zenekisérettel, utána szavazatok, népi táncok következtek. Mindenki örült, tapsolt s éjténgzett. Szabó Gyula szapómeszter a családjával, Kiss András vasúti munkás és mindazok, akik már leszavaztak, nem mentek haza. Ott állnak a kultúrszoport körül boldogan, vidáman, együtt ünnepelnek. Hallgatják a műsort és a jövőre, a szebb életre gondolnak, a békére, amire szavaztak.

Hajnalodik. A Horea-utcai szavazókörzet udvarán is egyre nagyobb csoportok gyülekeznek. Pedig bent a választóhelyiségben

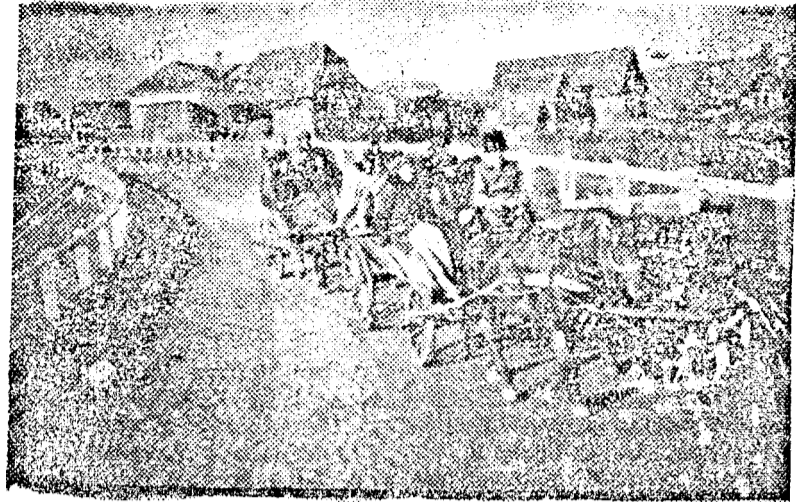
gyorsan megy a munka. A választási bizottság függően osztja a szavazólapokat s a fülkéikben egymást követik a választók. Molnár Sándor vasutas, miután bedobta szavazatát az urnába, meglepődötten mondja:

— Ötvenhárom éves vagyok, életben most szavaztam negyedszer. Az első szavazás után kidobták a munkából a két hétig voltam a rendőrségi börtönben. S amit még ezenkívül kaptam, időváltozásokkor még most is nyilalik a derekam tőle. Másodszor 1946-ban a demokráciára, harmadszor 1948-ban az alkotmányra, most meg a békére, eddigi küzdelmeink eredményeire, jólétünkre, a néptanácsra szavaztam.

Kint az udvaron a fiu- és leányliceum vegyeskara énekel. Szavazatok, táncszámok sorozata szórakoztatja a választókat, akik sorukra várnak. A kultúrszoport még be sem fejezte műsorát, már újabb énekesek érkeztek. Összesen négy művészcsoport járta sorra a választókörzeteket. Minden választókörzetnél a város utcáin nótaszóval hirdették, s minden választó szívében érezte a dolgozó nép hatalmas győzelmét, hogy szabadon és boldogan választja meg államhatalmunk helyi szerveit, a néptanácsokat.

N. B.

A békére, hazánk felvirágoztatására szavaztak

Zászlókkal, énekszóval vonulnak szavazni a magyarvalkói dolgozó földművesek Körösfőre, a szavazókörzetbe.

Váralmás dolgozói is ünneppé avatták a szavazás napját. A község háza egyik termében zenekar szórakoztatta a szavazásra váró dolgozókat.

A váralmási „Békebarázd” kollektív gazdaság dolgozói a szavazó helyiség ajtaja előtt várják, hogy megválaszthatassák a néptanácsokat: bőséges holdog életükre adják szavazatukat.

Az egeresi szavazókörzetben Sinkó András, a „Proletár” malom munkásigazgatója, az egeresi dolgozók egyik jelöltje, szavaz Jobboldalon Dan Elena, az egeresi dolgozók jelöltje a tartományi néptanácsba, leadja szavazatát eddigi megvalósításaink megperesítésére s a harmadik követendő vívmányokra.

Bánffyhungad szavazói között

Lassan virradni kezd. Az utcákon emberek jönnek-mennek, sietős léptekkel igyekeznek a szavazókörzet felé. Bánffyhungad választói hazafias kötelességüknek érzik, hogy szavazatukat adják a Népi Demokrácia Frontja jelöltjeire.

A 2. számú szavazókörzetnél Varga Márton, a traktoriskola oktatója áll az ajtóban. A szavazás technikai részéről ad felvilágosítást azoknak a szavazóknak, akik még nincsenek tisztában vele. Bent a teremben a fal mellett egymás mellett hét szavazófülke van elhelyezve. A terem közepén az urna áll. Mellette hosszú asztal. Itt foglal helyet a bizottság.

A dolgozók tömegesen jelentkeznek a bizottság előtt. Átvesszik szavazólapjaikat és elkünnnek egy-egy fülke bezáruló ajtaja mögött.

Kintről élénk énekszó és sűrű éjenzés hallatszik be a terembe. A mezőgazdasági gépkezelői iskola

tanulói vonulnak fel...

Bota Lázár feleségével a négyrébe hajtott szavazólapokat beteszik az urnába, azután indulni készülnek.

— Tessék a választói igazolvány, le van pecsételve — szól utána a szavazókörzet bizottságának egyik tagja.

— Ezt visszkapom? — kérdi Bota.

— Ez bizonyítja, hogy az elvtárs eleget tett hazafias kötelességének.

— Akkor megtartom — veszi át a cédulát Bota Lázár. Egy ideig gondolkodik, aztán megstóál: — Milyen könnyű és egyszerű ez a szavazás, a régiékhöz képest. Ugy éreztem, mikor ide bejöttem, mint ha saját otthonombá léptem volna be. Mosolygós, barátságos arcok fogadják itt az embert. No, de én már megyek is, jó egészséget — köszön Bota Lázár, mert látja, hogy a háta mögött összegyűltek a szavazók.

Nem messze innen az 1. számú választókörzetben ugyanígy folyik a szavazás. A munka gyorsan megy. Mindegyre nyílik az ajtó, kilencen lépnek be rajta. Egyik csoport között van özvegy Beklendi Mártonné 74 éves öregasszony. A reggeli hidegtől pirosra csipett orral tipegve megy az asztalhoz.

— Kérem az én cédulát is — szól oda az asztalnál ülőkhöz. — És most már melyik fülkébe menjek be? — szólal meg megint, miután megkapja a szavazólapokat.

— Akármelyikbe bemehet néni — igazítják utba az öreg nénikét.

A felkelő nap első sugarai becsűrődnek a terembe. Bánffyhungad szavazó lakossága egyre sűrűbben jelentkezik, hogy leadja szavazatát. Mindannyian tudják, hogy Népköztársaságunk felvirágoztatásáért, a békéért szavaznak.

(—)

A tanácsok szeme

LUKMANOV miniszter már

hosszabb ideje vezette a Baskir Autonóm Szovjet Köztársaság egészségügyi minisztériumát. Szorgalmas ember volt, sokat és jól dolgozott. Vezetése alatt a minisztérium nagyszerű eredményeket ért el Baskiria egészségügyének fejlesztésében. Maga a miniszter is nagyot fejlődött. A közügyek intézése mellett arra is maradt ideje, hogy orvosi szak-képzettségét fokozza és végül elnyerje az igen magas tudományos fokozatot jelentő doktori címet.

Az egymás után következő sikerek azonban önhitté és hüvátették a minisztert. Környezete egyre gyakrabban tapasztalta, hogy a miniszter a maga számájára könyveli el mindazokat az eredményeket, amelyeket a minisztérium elért. Hozzá szokott a dicsőítéshez, iride szemmel kezdte nézni a bírálókat, sőt végül már tekintélyrombolásnak minősítette a legenyhébb kritikai megjegyzést is. Baskiria helyi tanácsaiban egyre többször esett szó Lukmanov miniszter furcsa magatartásáról. A tanácstagok alaposan utána néztek Lukmanov munkájának és azután beszámoltak tapasztalataikról a köztársaság kormányjának. Az eredmény nem is lehetett keltséges: Lukmanovot felmentették állásától... CSAK példaképpen említettük ezt az esetet, a Baskir Köztársaság

tanácsainak munkájából. Ez és az ehhez hasonló esetek bizonyítják, hogy a tanácsok rendszere mennyire biztosítja valamennyi szovjet dolgozó jogát a közügyek intézéséhez. A szocializmus országának demokráciája a demokrácia legmagasabb formája, amelyet csak olyan országban lehet megvalósítani, ahol a dolgozók milliói aktív résztvevői az államügyek intézésének.

A demokrácia legmagasabb formájának megnyilvánulását jelenti, hogy a helyi tanácsok tagjait a dolgozók széles tömege választja a maga soráiból. A tanácstagok tehát ilyen módon feltétlenül a nép érdekeit képviselik. Ugyancsak a demokrácia eszméjének megvalósítását jelenti az, hogy az egyes helyi tanácsok a törvény által előírt időközönként ülésszakokat kötelesek tartani. Ezek az ülésszakokon ki-világlik, hogy milyen mértékben teljesítették a tanácstagok a nép iránti kötelességüket. A Baskiriában lévő Csernyikóvcsk városában például Pacunja tanácstag kemény bírálatot gyakorolt a város vezetősége felett és követelte, hogy sürgősen építsenek villamosvasutat az egyre fejlődő városban. A tanácstag javaslatát eljuttatta a köztársaság kormányához és azóta már meg is valósult: Csernyikóvcskban villamos jár.

A HELYI TANÁCSOK munkájában

tevékeny részt vesznek maguk a választók is. Részben azért, hogy a tanács bizottságainak munkájába bekapcsolják az aktívakat, azokat a dolgozókat, akik bár nem tagjai a tanácsnak, de egyik vagy másik kérdésben szaktekintélynek számítanak és véleményüket mértékadóan tartják. Ezek az aktívok részt vesznek a bizottság ülésein, tanácskozási joguk van, csak éppen a szavazásból zárja ki őket a törvény. A választóknak a tanács munkájában való tevékeny részvételét biztosítja a Szövetségi Alkotmány azáltal is, hogy kötelezi a tanácstagokat időközönkénti beszámolóik tartására és jogot ad a választóknak arra, hogy visszahívják a kötelességét nem jól teljesítő tanácstagot.

Igy valósult meg a Szovjetunióban a nagy Sztálin szava, aki azt mondta, hogy a tanácsok a tömegek közvetlen, legdemokratikusabb szervezetei, amelyek lehetővé teszik és megkönnyítik a tömegek számára a részvételt az új állam felépítésében és irányításában. A tanácsok rendszernek köszönhető, hogy a Szovjetunióban az államapparátus közel áll a tömegekhez és csernyí láthatatlan szálat fűződik a dolgozókhöz. A Szovjetunióban azonos a nép és az állam érdeke.

